

Tscherning erklærede, at, naar der skulde stee en Forandring i vore Amtsraads Sammen- sætning, fandt han dette Forslag ret heldigt, men dette var væsentlig det Samme, som den nu- værende meget ærede Indenrigsminister i 1863 havde ført Ordet for, og som det her foreligger. Man maatte jo antage, at Folket, efterat vi have faaet den frie Forfatning, og efterhaanden som dens Væsen og Aand trænger igjennem det, skulde være mere modent til at gaae frem med Hensyn til Udviklingen af andre Sam- fundsforhold, men efter som man behandler de heromhandlede Anliggender, skulde man snarere troe, at det Modsatte var Tilfældet. Den høitærede Minister siger: Bliv ved det Gamle og Prøvede; man skal ikke lægge saa megen Vægt paa Valgrettens Bestemmelser til denne eller hin Side; men denne Betragtning gjorde man ikke gjældende fra Ministerbordet dengang, vi havde Grundlovs Kampen; da forlangte man, at man skulde gaae fra det Gamle, og gjennem den fortsatte Strid var der Adskillige af os, som vilde imødefomme en Frygt, som vi vel ikke fandt begrundet, men som vi erkjendte var tilstede, men ingenlunde i den Hensigt eller med den Betydning for Os, at vor Udvikling derefter skulde gaae i en anden Aand end den, Folket var berettiget til at hævde og forlange ifølge den fra Begyndelsen givne frie Forfatning. Der er hebreidet mig, at jeg ikke optog Bestemmelser om Kjøbstadcommu- nernes Forfatning og om Kjøbenhavn, og navnlig har det ærede Medlem for Frederiks- borg Amts 3die Valgkreds (P. Pedersen) undret sig derover. Jeg synes, det ligger temmelig nær. Det er Ting, som ligge for i 3 for- skjellige Love. Det Væsentligste, Vigtigste og meest Paatrængende er efter min Opfattelse det, som jeg har taget. Hvad Hensynet til Kjøbstad- Communalloven angaaer, skal jeg gjøre op- mærksom paa, at deels vælge de Høistbestede kun den mindre Halvdeel, og deels er der den Be- tingelse, at de skulle svare $\frac{2}{3}$ af hele Skattebe- løbet, da der ellers skal tages flere Medlemmer med, og derved kommer man mange Gange meget længere ned. Det er ikke saaledes efter Land- communalloven. Hartkornet sørger for sig selv; det skal nok vide at værne om sin Interesse,

og desuden have Kjøbstæderne ikke Amtsraadet til at see dem paa Tingene og føre dem i Ring ved enhver given eller ikke given Leilig- hed; de staae i den Henseende langt selvstæn- digere og have directe kun med Indenrigsmini- steren at gjøre. Der er altsaa ganske andre Omstændigheder tilstede end de, der gjælde i Landets kommunale Forhold. Jeg troer, at Enhver, der ikke er Hartkornsbefidder, vil for- staae dette. Hvad nu angaaer den Bemærk- ning, der blev fremført af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds (Abberg), at vedkommende Løsteparagraph i Grundloven var gennemført, at Communerne havde faaet Selvstyrelse, og at vi i den Henseende mangle Bevis, hvis vi sagde det Modsatte, skal jeg dog spørge, om Kommunen er Hart- kornet, eller om det er Beboerne i Kommunen? Er det Beboerne i Kommunen, saa paa- staaer jeg, at Kommunen ikke har faaet Selv- styrelse, selv om man forøvrigt vil sige, at den nugjældende Lov opretter Selvstyrelse, hvad jeg ikke yderligere skal gaae ind paa, da det ligger udenfor mit Lovforslag. Naar $\frac{1}{3}$ af Kommunens Beboere kan raade for, hvor- ledes det skal være, saa har Kommunen ikke faaet Selvstyrelse, og naar den ene Femtedeel i Forening med en lille Flok af omtrent 40, 44 eller høist 60 af de høistbestede Mand, Forpagtere og andre midlertidige Besiddere iberegne, kunne bestemme, hvorledes Amtscom- munens Anliggender skulle ordnes, saa siger jeg, at saa have Amtterne heller ikke Selvstyrelse. Hvor blive de $\frac{2}{3}$ af? De ere lagte tilside. Jeg skal ikke gaae ind paa den Betragtning, som blev fremsat af det ærede Medlem fra Thisted (Sagd). Jeg har hørt og læst saameget om disse Debatter, om at sammenligne Com- munerne med Interessentsskaberne, at jeg er kjed af at optage denne Tanke. Jeg er fuld- stændig uenig med det ærede Medlem. Nær- mest derved ligger den Betragtning, som blev fremsat af det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds (Raben), at det egentlig kun var Penge, det gjaldt om i Sogneraadet. Det er meget langt fra, at Sogneraadets Anliggen- der blot angaae Penge. De angaae, hvorledes den Fattige skal pleies; de angaae, hvorledes